

DANILOG

Det Danske Internationale Logistik Center

INFO

"At være FN-observatør i fjernt liggende områder"

Majorerne Bo Pedersen og Kim B. Reisz samt fru Marianne Simonsen beretter fra Mellemøsten:

For en støjmåler er der ingen forskel på billarm og en flods brusen. Men for sjælen er der en himmel til forskel. På en patrulje i Mellemøsten kommer man til tider forbi en af de livsvigtige vandstrømme, der indeholder hele kilden til overlevelse i et område som dette.

Danske officerer indgår på lige fod med observatører fra 22 andre nationer i mindre patruljer, der til daglig patruljerer i det sydlige Libanon, på Golan højderne samt i Sinai ørkenen. Observatørens rolle er umiddelbart temmelig passiv, i den forstand at hans opgave er at observere og rapportere. I stedet er det i selve gennemførelsen af arbejdsopgaverne, at glæden og professionalismen kommer til udtryk, samtidig med at samværet med de andre nationer udgør en væsentlig del af rammen om hele opholdet hernede.

På de militære observationsposter - som observatørerne opererer fra - lever man i mindre hold på mellem to og fire observatører i op til en uge ad gangen. I løbet af ugen skal der smages mange forskellige retter mad fra ligeså forskellige lande, samtidig med at vidt forskellige kulturer og levemåder skal kædes sammen i et behageligt samvær og udbytterigt samarbejde – oftest en meget positiv og lærerig oplevelse for alle parter.

Dagene går primært med patruljering og observation; men der bliver også tid til en enkelt kop kaffe med den lokale borgmester, gendarmeriofficer eller ganske almindelige beboer, der gæstfrit

Observatør på arbejde ved Rhajar

byder indenfor, når observatørerne er i området f.eks. i f.m. undersøgelse af en hændelse.

Når solen begynder at gå på hæld, er det på tide at returnere til observationsposten. Her venter et bad og aftenens måltid, hvorefter det er tid til skrivning af rapport, inden man sammen kan slappe lidt af før sengetid.

Selv om missionen efterhånden har eksisteret i over 50 år - er der stadig brug for nytænkning og udvikling - især i en tid og i en region af verdenen, hvor det kan være svært at identificere grænserne for, hvor de eksisterende konflikter i området i realiteten løber.

Dansk deltagelse er i øjeblikket på 11 observatører, som er udstationeret i hele missionsområdet, hvilket selvfølgelig betyder, at vi ikke ser hinanden hver dag. Vi besøger dog jævnligt hinanden og holder også ivrigt kontakt hjem til fædrelandet, så vi ikke helt glemmer vores danske rødder i dette spændende, internationale miljø. I den forbindelse har både DANILOG og HOK været meget interesserede og imødekommende referencemyndigheder, som bestemt ikke har glemt "denne lille mission".

En af de helt store forbedringer for observatørerne har blandt andet været tildelingen af den nye ørkenuniform. Med den blev sommerens temperaturer næsten udholdelige, hvilket også bidrog til at gøre selve opgaveudførelsen en del nemmere.

Nu vil patruljen imidlertid holde en lille pause og lytte til flodens brusen, alt imens tankerne et øjeblik finder ro i en omtumlet verden.

Det skal nemlig ikke kun dreje sig om tjeneste, for som FN observatør ved UNTSO har man mulighed for at medbringe sin familie til missionsområdet. I øjeblikket lyder det måske ikke særligt tillokkende i dette urolige hjørne af verdenen; men hvis man tager sine forholdsregler og sørger for at undgå de mest udsatte områder, er det faktisk ikke så slemt, som det ser ud til i verdensmedierne.

Til gengæld kommer hele familien hjem med en lang række uforglemmelige oplevelser og et helt anderledes tæt samvær end derhjemme, som de sammen kan mindes og glæde sig over resten af livet.

Marianne skriver således:

"Som småbørnsfamilie kan vi kun anbefale livet med en far som FN-observatør.

Vores datter var kun 2 måneder gammel, da vi startede i missionen, og med mulighed for at blive her sammenlagt 2 år har det givet hele familien en god start, hvor mor både har kunnet været hjemmegående og alligevel oplevet en anderledes og spændende hverdag.

Det sociale liv rummer langt flere aspekter her, end det ville have gjort i en lignende situation derhjemme, idet man her op-

Familien på udflugt i missionsområdet

holder sig sammen med andre fruer, der er i samme båd – med arbejdende ægtefæller og børn at passe. Det giver rig mulighed for at se og møde andre i det daglige – knytte venskaber og lære om andre nationers levevis og kultur.

Når far har fri – er der mulighed for at rejse i den spændende region, hvilket vi prøver at benytte os af så tit som muligt, som det nu lader sig gøre med en etårig og en lille ny på vej.....”

Alle observatørerne og deres familier (også incl. store børn) føler sig således meget privilegerede og heldige ved at have fået mulighed for sammen at gennemføre denne mission – en oplevelse for livet.